

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Izabela Siewierska
-----------------	---------------------------

Protokolant:	Justyna Wachowicz
--------------	-------------------

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2020 r. w Strzelcach Opolskich na rozprawie

sprawy z wniosku Z. S.

z udziałem G. K.

o zniesienie współwłasności

postanawia:

I. dokonać zgodnego zniesienia współwłasności własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego o powierzchni 54,80 m² położonego w S. przy ul. (...), pozostającego w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej w S., dla którego to prawa księga wieczysta nie jest prowadzona oraz nieruchomości stanowiącej garaż o powierzchni 52 m², położony w S. przy ul. (...) nr C-14 wraz z udziałem w częściach wspólnych nieruchomości i gruntem pod budynkiem, dla której Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich prowadzi księgę wieczystą (...), o łącznej wartości 168.000 zł (sto sześćdziesiąt osiem tysięcy złotych), w ten sposób, że przyznać powyższe składniki majątkowe uczestnicze postępowania G. K. (córce S. i E.) w całości;

II. zasądzić od uczestniczki postępowania G. K. na rzecz wnioskodawcy Z. S. kwotę 26.581,34 zł (dwadzieścia sześć tysięcy pięćset osiemdziesiąt jeden złotych 34/100) tytułem spłaty jego udziału w składnikach majątkowych opisanych w pkt I postanowienia, rozkładając spłatę tej należności na dwie raty, pierwsza w wysokości 8.000 zł (osiem tysięcy złotych), płatna w terminie 7 dni od daty prawomocności orzeczenia, druga rata w wysokości 18.581,34 zł (osiemnaście tysięcy pięćset osiemdziesiąt jeden złotych 34/100) płatna w terminie czterech miesięcy od daty prawomocności orzeczenia, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od poszczególnych raty w razie zwłoki w jej płatności;

III. kosztami postępowania obciążyć wnioskodawcę i uczestniczkę postępowania w zakresie przez nich poniesionym, a w pozostałym zakresie Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 25 lutego 2020 roku (data wpływu do Sądu) Z. S. wniósł o ustalenie, że w skład masy spadkowej po W. S. zmarłym dnia 17 września 2018r. wchodzi udział wynoszący 4/6 w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego położonym w S. przy ul. (...) o powierzchni 54,80 m² o wartości 93.333,33 zł oraz udział w 4/6 części we własności garażu położonego w S. przy ul. (...) nr C-14 o powierzchni 52,00 m² wraz z udziałem w gruncie, dla

którego Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) o wartości 18.666,66 zł. Nadto wnioskodawca wnosił o ustalenie, że razem z uczestniczką postępowania G. K. są współwłaścicielami spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) o powierzchni 54,80 m² o wartości 140.000,00 zł oraz garażu położonego w S. przy ul. (...) nr C-14 o powierzchni 52,00 m² wraz z udziałem w gruncie, dla którego Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) o wartości 28.000,00 zł. Z. S. wobec powyższego wniósł dokonanie działu spadku i zniesienie współwłasności opisanych wyżej praw, poprzez przyznanie wyżej opisanych praw na rzecz G. K. z jednoczesnym obowiązkiem spłaty na jego rzecz kwoty 32.666,00 zł oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że na mocy postanowienia tut. Sądu wydanego dnia 25 września 2019 roku w sprawie sygn. akt I Ns 573/18 spadek po zmarłej E. S. nabyli jej mąż: W. S. – następnie zmarły oraz dzieci G. K. i Z. S. po 1/3 części. Na mocy tego samego orzeczenia, Sąd stwierdził, że spadek po W. S. na mocy testamentu notarialnego nabyła w całości G. K.. Spadkodawcy byli właścicielami spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) o powierzchni 54,80 m² oraz garażu położonego w S. przy ul. (...) nr C-14 o powierzchni 52,00 m² wraz z udziałem w gruncie, dla którego Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Z. S. wskazał, że podjął próbę polubownego zakończenia sporu, strony nie doszły jednak do porozumienia. Wnioskodawca określił również, że nie utrzymywał kontaktu z ojcem W. S., a wyłącznie uczestniczka postępowania doglądała mieszkania, zatem to na jej rzecz lokal winien zostać przyznany, przy zasądzeniu odpowiedniej spłaty.

W odpowiedzi na wniosek G. K. wносиła o zobowiązanie wnioskodawcy do wskazania podstawy prawnej żądania działu spadku i zniesienia współwłasności po W. S., rozliczenia niezbędnych wydatków poniesionych na nieruchomości oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uczestniczka postępowania określiła również, że jest zainteresowana polubownym zakończenia sporu.

G. K. podniosła, że wyłącznie ona jest jedynym spadkobiercą zmarłego W. S., zatem brak jest podstaw do przeprowadzenia działu spadku po ww. nadto wskazała także, że ponosi wszelkie koszty związane z nieruchomościami stanowiącymi przedmiot wniosku, co więcej ponosi także koszty związane z ubezpieczeniem pojazdu należącego do W. S., który jest niesprawny. Uczestniczka postępowania podniosła, że łącznie od 29 maja 2018 roku do dnia 20 marca 2020 roku wydatkowała jako współwłaściciel przedmiotów postępowania, na ich utrzymanie kwotę 15.235,73 zł.

Na wyznaczonym na dzień 02 września 2020 roku terminie rozprawy wnioskodawca cofnął wniosek w przedmiocie dokonania działu spadku po W. S., na co uczestniczka postępowania wyraziła zgodę. Sąd wobec tego postanowieniem z dnia 02 września 2020 roku wydanym w przedmiotowej sprawie umorzył postępowania w przedmiocie działu spadku po W. S..

Nadto strony postępowania ustaliły zgodnie wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) o powierzchni 54,80 m² na kwotę 140.000,00 zł oraz garażu położonego w S. przy ul. (...) nr C-14 o powierzchni 52,00 m² wraz z udziałem w gruncie, dla którego Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) na kwotę 28.000,00 zł.

Na terminie rozprawy dnia 10 grudnia 2020 roku strony zgodnie ustaliły wartość spłaty należną wnioskodawcy, przy uwzględnieniu wartości nakładów poczynionych przez G. K., na kwotę 26.581,34 zł. Strony nie doszły do porozumienia w kwestii ustalenia spłaty w systemie ratalnym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 25 września 2019 roku wydanym w sprawie sygn. akt Ns 573/18, Sąd stwierdził, że spadek po zmarłej E. S. na podstawie ustawy nabyli: jej mąż W. S. – następnie zmarły oraz dzieci G. K. i Z. S. po 1/3 części każde z nich. Nadto Sąd w punkcie II wskazanego orzeczenia stwierdził, że spadek po W. S. nabyła w całości na podstawie testamentu notarialnego G. K..

Spadkodawcy byli właścicielami spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) o powierzchni 54,80 m² oraz garażu położonego w S. przy ul. (...) nr C-14 o powierzchni 52,00 m² wraz z udziałem w gruncie, dla którego Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

Na podstawie wyżej wskazanych orzeczeń Z. S. stał się właścicielem spadkowych nieruchomości w 1/6 części, zaś G. K. w 5/6 części.

Dowody:

- dokumenty znajdujące się w aktach sprawy o sygn. akt I Ns 573/18: postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku z dnia 25.09.2019r.;

- zaświadczenie Spółdzielni Mieszkaniowej w S. Op. z dnia 24.02.2020r., k. 11;

- odpis zwykły księgi wieczystej (...), k. 12;

Strony zgodnie ustaliły wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) o powierzchni 54,80 m² na kwotę 140.000,00 zł oraz garażu położonego w S. przy ul. (...) nr C-14 o powierzchni 52,00 m² wraz z udziałem w gruncie, dla którego Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) na kwotę 28.000,00 zł.

Dowody:

- oświadczenie stron, protokół rozprawy z dnia 02.09.2020r., 00:07:32-00:09:59;

Nieruchomość lokalowa stron nie jest na chwilę obecną zamieszkiwana przez żadną ze stron postępowania, nie jest również wynajmowana. Lokal wymaga poczynienia nakładów, aby umożliwić jego wynajęcie lub zamieszkanie. Zarówno Z. S., jak G. K. posiadają własne nieruchomości, w których zamieszkują.

Garaż jest zajęty przez samochód zarejestrowany na nazwisko spadkodawcy W. S..

Dowody:

- zeznania wnioskodawcy Z. S., protokół rozprawy z dnia 10.12.2020r., 00:12:52-00:31:12;

- zeznania uczestniczki postępowania G. K., protokół rozprawy z dnia 10.12.2020r., 00:31:17-00:43:15;

G. K. czyniła od śmierci spadkodawcy W. S. na rzecz nieruchomości stanowiących przedmiot postępowania nakłady. Wartość nakładów została ustalona na kwotę 8.506,65 zł. Z. S. obowiązany jest zgodnie z żądaniem uczestniczki postępowania zwrócić jej 1/6 przedmiotowych kosztów, to jest kwotę 1.418,66 zł, w tym kwotę 1.368,91 zł opłat za lokal mieszkalny, kwotę 209,20 zł tytułem opłaty za pobraną energię elektryczną i kwotę 14,89 zł tytułem opłat za gaz.

Dowody:

- rozliczenie nakładów, k. 84-85;

- potwierdzenia przelewów bankowych, k. 86-135;

Strony przed wszczęciem postępowania starały się zakończyć spór w sposób polubowny, co nie przyniosło efektu.

Dowody:

- pismo ucz. post. G. K. – przedsądowe wezwanie do polubownego załatwienia sprawy, k. 13-16;

-- pismo wniosk. Z. S. z dnia 20.01.2020r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru, k. 17-20;

Z. S. mieszka razem z żoną. Utrzymują się z renty wypadkowej wnioskodawcy w wysokości około 1.500,00 zł oraz emerytury małżonki wnioskodawcy w wysokości 1.400,00 zł. Z. S. w ostatnim okresie czasu przeszedł udar, oczekuje na rehabilitację i nie jest w stanie podjąć dodatkowego zatrudnienia. Z uwagi na problemy zdrowotne wnioskodawca i jego małżonka przeznaczają kwotę około 800,00 zł na zakup leków. Miesięczne koszty utrzymania wnioskodawcy oscylują około kwoty 1.600,00 zł. Wnioskodawca ma zobowiązania względem innych osób na kwotę 1.500,00 zł, a także na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej tytułem czynszu. Z. S. otrzymuje pomoc finansową ze strony córki, która często robi mu zakupy spożywcze.

Dowody:

- zeznania wnioskodawcy Z. S., protokół rozprawy z dnia 10.12.2020r., 00:12:52-00:31:12;
- oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, k. 21-25;
- decyzja ZUS z dnia 14.03.2000r., k. 26-27;
- dokumentacja medyczna, k. 28-32;
- decyzja ZUS z dnia 01.03.2019r., k. 33;
- decyzja ZUS z dnia 01.03.2018r., k. 34;
- dokumentacja związana z kosztami utrzymania, k 35-44;

G. K. mieszka razem z mężem. Utrzymują się z emerytury uczestniczki postępowania w kwocie 2.100,00 zł oraz emerytury jej męża w kwocie 3.000,00 zł. W styczniu 2020 roku G. K. przeszła na emeryturę i otrzymała odprawę w kwocie 10.000,00 zł. Nadto pobrała kwotę 10.000,00 zł tytułem oszczędności z kasy zapomogowo – pożyczkowej. Uczestniczka postępowania zakupiła wraz z mężem w ostatnim okresie czasu samochód, bowiem nie mieli oni wcześniej własnego pojazdu. Mąż uczestniczki postępowania jest po ciężkim zawale serca, przeznacza kwotę około 500,00 zł miesięcznie na zakup leków, również G. K. leczy się i przyjmuje na stałe leki, których koszt zakupu wynosi około 300,00 zł na dwa miesiące. G. K. dzierżawi razem z mężem domek w T., koszt dzierżawy to kwota 2.000,00 zł na rok, jest również współwłaścicielem łódki, która służy jej i mężowi do wypraw na ryby. Uczestniczka postępowania nie ma żadnych zobowiązań finansowych, za wyjątkiem związanych z regulowaniem bieżących kosztów.

Dowody:

- zeznania uczestniczki postępowania G. K., protokół rozprawy z dnia 10.12.2020r., 00:31:17-00:43:15.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek o zniesienie współwłasności nieruchomości był zasadny. Uczestniczka postępowania nie podniosła żadnych zarzutów przeciwko zasadności wniosku Z. S..

Celem niniejszego postępowania było dokonanie zniesienia współwłasności spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) o powierzchni 54,80 m² oraz garażu położonego w S. przy ul. (...) nr C-14 o powierzchni 52,00 m² wraz z udziałem w gruncie, dla którego Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

Poza sporem leżał fakt, że strony są współwłaścicielami szczegółowo wskazanych w ustalonym stanie faktycznym nieruchomości. Strony zgodnie ustaliły także wartość obu nieruchomości na łączną kwotę 168.000,00 zł oraz

nakładów na kwotę 8.506,65 zł, w tym kwota 1.417,77 zł obciąża wnioskodawcę. Sporu nie budziła również okoliczność związana z przyznaniem prawem własności nieruchomości na rzecz uczestniczki postępowania.

Spór sprowadzał się głównie do określenia sposobu i terminu spłaty, w tym rozłożenia spłaty na raty. Zgodnie z art. 210 k.c., każdy ze współwłaścicieli może żądać zniesienia współwłasności. Zniesienie współwłasności może nastąpić przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości (art. 211 k.c.).

Zgodnie z art. 622 § 2 k.p.c. gdy wszyscy współwłaściciele złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności, sąd wyda postanowienie odpowiadające treści wniosku, jeżeli spełnione zostaną wymagania o których mowa w dwóch artykułach poprzedzających, a projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażący interesu osób uprawnionych.

Art. 212 § 1-3 k.c., stanowi, że jeżeli zniesienie współwłasności następuje na mocy orzeczenia sądu, wartość poszczególnych udziałów może być wyrównana przez dopłaty pieniężne. Rzecz, która nie daje się podzielić, może być przyznana stosownie do okoliczności jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych. Jeżeli dopłaty lub spłaty zostały ustalone, Sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość i termin uiszczenia odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez strony postępowania dokumenty, a także przy uwzględnieniu złożonych przez nich zeznań. Zeznania stron Sąd uznał za wiarygodne w zakresie odpowiadającym określonymu stanowi faktycznemu.

Dokonując oceny powyższych dowodów, Sąd kierował się treścią art. 233 § 1 k.p.c., który stanowi, że sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, przy uwzględnieniu doświadczenia życiowego i zasad logicznego rozumowania. Zdaniem Sądu, przedstawione przez strony dowody stanowiły wiarygodny materiał dowodowy pozwalający na poczynienie w niniejszej sprawie niebudzących wątpliwości ustaleń. W judykaturze przyjmuje się, że granice swobody sędziego przy ocenie materiału dowodowego wyznaczają trzy czynniki: logiczny, ustawowy oraz ideologiczny, przez który rozumie się świadomość prawną sędziego, kulturę prawną oraz system reguł pozaprawnych i ocen społecznych, do których odsyłają normy prawne.

Zważając na treść wniosku, a także fakt, że strony zgodnie ustaliły wartość nieruchomości, nakładów oraz wskazały na czyją rzecz mają zostać przyznane nieruchomości, Sąd wydał orzeczenie zgodnie z cytowanym wyżej art. 622 § 2 k.p.c. Sposób zniesienia współwłasności poprzez przyznanie określonych wnioskiem nieruchomości uczestniczce postępowania jak najbardziej odpowiada prawu i zasadom współżycia społecznego, albowiem G. K. jest w przeważającej części współwłaścicielką nieruchomości a ponadto ma znacznie większe możliwości spłaty wnioskodawcy. Nie bez znaczenia był także fakt, że strony mają zaspokojone potrzeby mieszkaniowe, a więc zaproponowany sposób zniesienia współwłasności nie naruszy ich praw.

Dlatego też biorąc powyższe pod uwagę Sąd dokonując zniesienia współwłasności przyznał obydwie określone wnioskiem nieruchomości G. K..

Strony ustaliły również zgodnie wartość nieruchomości, która zdaniem Sądu odpowiada warunkom rynkowym, a zatem i w tej części Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania stanowiska stron. Nadto strony były także zgodne co do wysokości nakładów poniesionych przez uczestniczkę na przedmiotowe nieruchomości, w których wnioskodawca nie partycypował, a które winien jej zwrócić. Były one zgodne z materiałem dowodowym zaoferowanym przez G. K., a więc i w tej materii Sąd nie znalazł podstaw do ingerowania w zgodne stanowisko stron.

Wartość nieruchomości, to spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu oraz garażu, została ustalona na łączną kwotę 168.000,00 zł. Strony są współwłaścicielami nieruchomości w częściach nierównych, to jest wnioskodawca w

1/6 części, zaś uczestniczka postępowania w 5/6 części. W takim też zakresie należy się Z. S. spłata. Ustaloną zgodnie wartość nieruchomości to jest kwotę 168.000,00 zł należało podzielić przez 6, co daje nam kwotę spłaty 28.000,00 zł. Od wyżej ustalonej sumy należało jednak odjąć kwotę poczynionych przez uczestniczkę postępowania na rzecz nieruchomości nakładów, to jest kwotę 1.417,77 zł, która obciążała wnioskodawcę. Reasumując Sąd zobowiązał zatem uczestniczkę postępowania G. K. do zapłaty na rzecz wnioskodawcy kwoty spłaty w wysokości 26.581,34 zł.

Stosownie do art. 212 § 3 k.c. jeżeli ustalone zostały dopłaty lub spłaty, Sąd oznaczy termin i sposób ich uiszczenia, wysokość odsetek, a w razie potrzeby także sposób ich zabezpieczenia. Przepis ten, wkłada na Sąd obowiązek dokonania z urzędu oznaczenia w postępowaniu o zniesienie współwłasności terminu i sposobu uiszczenia dopłat lub spłat, przy czym przepis ten wiąże początkowy termin, od którego przysługują uprawnionemu odsetki, z terminem uiszczenia dopłaty lub spłaty. Wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie, Sąd oparł się na także na treści art. 320 k.p.c. stosowanym w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., które to przepisy przewidują, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Sąd rozdzielił spłatę na 2 raty, płatną:

- a) I rata w kwocie 8.000,00 zł w terminie 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia,
- b) II rata w kwocie 18.581,34 zł płatna w terminie 4 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Określając termin spłaty na rzecz wnioskodawcy Sąd przyjął, iż skoro uczestniczka postępowania nie dysponuje środkami niezbędnymi na jednorazową spłatę będzie musiała ich poszukiwać np. w drodze zaciągnięcia kredytu konsumpcyjnego czy też hipotecznego, co jest procedurą długotrwałą. Z uwagi jednak na sytuację wnioskodawcy, która jest zdecydowanie mniej korzystna niż uczestniczki postępowania, bowiem Z. S. dysponuje miesięcznie znacznie mniejszymi dochodami niż G. K., co więcej żyje na niższym poziomie niż siostra, Sąd uznał, iż I rata w kwocie 8.000,00 zł winna zostać uiszczona już w przeciągu 7 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Nadto w tej kwestii Sąd wziął pod uwagę fakt, że uczestniczka oświadczyła, że takową sumą dysponuje. Kwota pierwszej raty pozwoli wnioskodawcy na zabezpieczenie dalszego leczenia czy też rehabilitacji, która jest konieczna z uwagi na jego stan zdrowia. Kolejna transza spłaty, winna zostać uregulowana w przeciągu 4 miesięcy od prawomocności postanowienia. Nie jest to w ocenie Sądu termin odległy, a jednocześnie umożliwiający G. K. zaciągnięcie kredytu / pożyczki, czy też na sprzedaż garażu, którego będzie jedyną właścicielką, a którego wartość strony określiły na kwotę 28.000,00 zł.

Sąd rozstrzygając o sposobie spłat i wysokości rat, musiał mieć na uwadze stanowisko obu stron postępowania, nie tylko tej w gorszej sytuacji materialnej. G. K. zaprzeczyła jakoby posiadała środki finansowe na jednorazową spłatę brata, zgadzając się jednocześnie na raty. Okoliczność osobistych uprzedzeń wnioskodawcy do G. K., nie ma żadnego wpływu na wydane w sprawie orzeczenie, zatem nie mogła przesądzać o konieczności ustalenia spłaty jednorazowo, mając na uwadze żądania Z. S., aby spłata nastąpiła szybko. Nadto podkreślić należy, że wnioskodawca pierwotnie wnosił o rozłożenie spłaty na dwie raty i w takim zakresie zgadzał się na zawarcie ugody z G. K.. Należy też podkreślić, że wnioskodawca nie wykazał, aby uczestniczka posiadała środki na jego spłatę jednorazowo lub w krótszym terminie, zgodnie z wymogiem art. 6 k.c. Fakt, że uczestniczka zakupiła samochód, którego do tej pory nie miała z odprawy emerytalnej i zaoszczędzonych środków nie może w dzisiejszych czasach być zarzutem. Samochód nie jest rzeczą luksusową, jest dziś rzeczą codziennego użytku, a zakupiony przez uczestniczkę model jest klasy średniej. Należy też zauważyć, że samochód został zakupiony także ze środków męża uczestniczki, który nie ma obowiązku prawnego spłaty wobec wnioskodawcy.

W ocenie Sądu zatem biorąc powyższe pod uwagę zasądzenie świadczenia na raty płatne w określonych postanowieniem ratach nie stanowi rażącego pokrzywdzenia uprawnionego, tym bardziej że spłata nastąpi w przeciągu zaledwie 4 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Sąd określił także obowiązek płatności odsetek ustawowych za opóźnienie na wypadek opóźnienia płatności (art. 481 § 1 k.c.), bowiem od tej daty liczyć się będzie ewentualna zwłoka uczestniczki postępowania.

Orzekając o kosztach Sąd miał na względzie treść art. 520 § 1 k.p.c., który stanowi, że każda ze stron winna ponieść koszty postępowania stosownie do swojego udziału. Sąd Najwyższy, jednak odnosząc się w swoim orzecznictwie do danej reguły, wskazał, że wedle zasady wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c. koszty postępowania nieprocesowego nie podlegają rozliczeniu pomiędzy uczestnikami tego postępowania, lecz każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. Reguła ta doznaje ograniczeń, jeżeli uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne (art. 520 § 2 k.p.c.), a także, gdy interesy uczestników są sprzeczne lub jeżeli uczestnik postępował niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie (art. 520 § 3 k.p.c.).

W tym miejscu przytoczyć należy stanowisko Sądu Najwyższego (postanowienie z dnia 22 marca 2012 roku, sygn. akt V CZ 155/11), zgodnie z którym zasada przewidziana art. 520 § 1 k.p.c. jest nienaruszalna wtedy, gdy uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub - mimo braku tej równości - ich interesy są wspólne. W pozostałych wypadkach sąd może od niej odstąpić i na żądanie uczestnika, albo z urzędu - jeżeli działa bez adwokata lub radcy prawnego (art. 109 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.) - orzec według dyrektyw określonych w art. 520 § 2 lub 3 k.p.c. W myśl art. 520 § 2 k.p.c., różny stopień zainteresowania wynikiem postępowania lub sprzeczność interesów uprawnia sąd do stosunkowego rozdzielenia obowiązku zwrotu kosztów lub włożenia go na jednego z uczestników w całości. To samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników. Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w postępowaniu nieprocesowym jest zasada ich ponoszenia przez każdego uczestnika. Jeśli więc sąd w konkretnej sprawie uzna, że powinno być inaczej, musi się kierować przesłankami wskazanymi w art. 520 § 2 i 3 k.p.c. Odstępstwa od zasady z art. 520 § 1 k.p.c., zawiera § 2 i 3 tego artykułu.

Odnosząc powyższe na kanwę rozpoznawanej sprawy nie można stwierdzić, że uczestnicy byli w różnym stopniu zainteresowani rozstrzygnięciem sprawy, wręcz przeciwnie ich żądania były jednakowe. Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania w przedmiotowym postępowaniu wyjątku od reguły kierującej sposobem rozliczenia kosztów w postępowaniu cywilnym.

Z uwagi na okoliczność, że w przedmiotowej sprawie Sąd nie dopuścił dowodów z opinii biegłego, czy też w sprawie nie wystąpiły żadne inne dodatkowe koszty, rozliczeniu podlegały jedynie koszty zastępstwa procesowego. Zauważyć należy, że owszem wnioskodawca pokrył co do kwoty 300,00 zł opłatę sądową od wniosku, zrobił to jednak dobrowolnie, składając jednocześnie wniosek o zwolnienie z kosztów sądowych i nie znając decyzji Sądu w tym zakresie. Po wtóre co wynika z przedłożonych przez strony dowodów, uczestniczka postępowania rzeczywiście starała się zakończyć spór polubownie, lecz stanowisko wnioskodawcy było bardzo sztywne. Co więcej jest on bardzo negatywnie nastawiony do siostry, co tym bardziej uniemożliwiało zawarcie stronom ugody bez angażowania Sądu.

Mając powyższe na uwadze Sąd obciążył kosztami postępowania uczestniczkę postępowania i wnioskodawcę w zakresie przez nich poniesionym, opierając się w tym względzie na art. 520 § 1 k.p.c., w pozostałym zakresie koszty postępowania zostały scedowane na Skarb Państwa.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie (projekt sporządzony przez Asystenta);
2. Odpis uzasadnienia doręczyć
- pełnomocnikowi wniosk.;
3. Wezwać pełn. ucz. post. do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku z 22.12.2020r. poprzez podanie do jakiej części orzeczenia wnosi o sporządzenia uzasadnienia;
4. K.. 7, 14 dni;

5. Po uprawomocnieniu się postanowienia przedłożyć celem sporządzenia (...).

6. Po prawomocności zwrócić dołączone akta;

S., dnia 11.01.2021r.